Opus dyalogorum insigne sub noie peregrini presbiteri et theodore virginis ad speculum virginum prenotat(ur)

Epistola i. Ultimus xp̄i pauperum C. virginibus sacris gaudiū assequi beate per eternitatis.

Cum omnib(us) hō naturali quodā ordine ducat(ur) ad principiū suū repetendū: id ē creatorē suū ipsius conditione nature admoneatur attendere: et respectu eternorū tēporalia queq(ue) nō magnipendere: illis tamen hoc maxīe cōpetit quos ecclesie sacramēta regnis celestib(us) cōsignarūt: quos sacre legis dogmata eternis t(em)p(or)alia postponēda instituerunt. Quod vos o filie xp̄o devote. p(ro)mpto fecisse animo id ē caducas eterna p(re)posuisse tanto dulcius congaudeo: quo vos patriā parentelam et q(uo)d p(ro)difficile est ipsū floribunde decus adolescentie pro xp̄i amore conculcasse iā video: Multa igit(ur) fiducia michi sic(ut) paul(us) ait apud vos multa gloriatio pro vobis: repletus sū cōsolatione sup(er)habūdo gaudio in omī tribulatiōe mea p(ro)pter vos. Ut igitur introitus vester feliciori exitu cōsumet(ur): divinā s(e)p(er) exoro demētiā: q(uia) hoc linea consanguinitatis hoc expetit officiū genuine karitatis ut pro vobis ingilet vel sol(us) in nobis affectus quē discernit a vobis et etas et tēpus (et) locus. Nec magnop(er)e tamē vel cognatorū vel amicorū p(re)sentiā q(ue)rendā putetis que xp̄m sponsum v(est)r(u)m fratruelē vestrum in corde geritis in quo et per quē omīa possidetis: sic(ut) ait paul(us) oīa inquit v(est)ra sunt sive mūd(us) sive vita sive mors sive p(re)sentia sive futura omīa v(est)ra sūt vos aūt xp̄i: et ī alio loco. Pro omīb(us) mortuus est xp̄c: ut et qui vivunt iā nō sibi vivāt sed ei qui pro ipsis mortuus ē et resurrexit. Itaq(ue) nos ex hoc neminē novim(us) s(e)c(un)d(u)m carnē: et si cogn(ovi)mus s(e)c(un)d(u)m carnem xp̄m: sed nūc iā nō novim(us). Habētes igit(ur) omīa in xp̄o ad quē cōfugistis: o filie nolite respice(re) ad ea que p(ro)p(ter) ei(us) amore cōtēpsistis. Verū q(uia) amor nūq(uam) ociosus ē. misi vobis libellū q(uo)ddā mutuu